II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2022/1386

av den 9 augusti 2022

om förlängning av ett undantag från rådets förordning (EG) nr 1967/2006 vad gäller minsta avstånd från kusten och minsta djup för fartygsvad/not vid fiske efter klarbult (*Aphia minuta*) i vissa av Italiens territorialvatten (Toscana och Ligurien)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 21 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94 ([1]), särskilt artikel 13.5, och

av följande skäl:

(1) Den 4 oktober 2011 antog kommissionen genomförandeförordning (EU) nr 988/2011 ([2]) genom vilken det för första gången fastställdes ett undantag från artikel 13.1 första stycket i förordning (EG) nr 1967/2006 till och med den 31 mars 2014 vad gäller minsta avstånd från kusten och minsta djup för fartygsvad/not vid fiske efter klarbult (*Aphia minuta*) i vissa av Italiens territorialvatten (Toscana och Ligurien). En förlängning av det undantaget beviljades genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2407 ([3]), som upphörde att gälla den 31 mars 2018. En ytterligare förlängning av undantaget beviljades genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1634 ([4]), som upphörde att gälla den 31 mars 2021.

(2) Den 10 mars 2021 mottog kommissionen en begäran från Italien om förlängning av det undantaget för användning av fartygsvad/not vid fiske efter klarbult (*Aphia minuta*) inom landets territorialvatten i regionerna Toscana och Ligurien.

(3) Italien lämnade in en uppdaterad vetenskaplig och teknisk motivering för en förlängning av undantaget.

(4) Den 14 oktober 2021 antog Italien, genom ett dekret ([5]), förvaltningsplanen (*den italienska förvaltningsplanen*), i enlighet med artikel 19.2 i förordning (EG) nr 1967/2006.

([1]) EUT L 409, 30.12.2006, s. 11.

([2]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 988/2011 av den 4 oktober 2011 om undantag från rådets förordning (EG) nr 1967/2006 avseende minsta avstånd från kusten och minsta djup för fartygsvad/not vid fiske efter klarbult (*Aphia minuta*) i vissa av Italiens territorialvatten (EUT L 260, 5.10.2011, s. 15).

([3]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2407 av den 18 december 2015 om förlängning av undantaget från rådets förordning (EG) nr 1967/2006 vad gäller minsta avstånd från kusten och minsta djup för fartygsvad/not vid fiske efter klarbult (*Aphia minuta*) i vissa av Italiens territorialvatten (EUT L 333, 19.12.2015, s. 104).

([4]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1634 av den 30 oktober 2018 om förlängning av undantaget från rådets förordning (EG) nr 1967/2006 vad gäller minsta avstånd från kusten och minsta djup för fartygsvad/not vid fiske efter klarbult (*Aphia minuta*) i vissa av Italiens territorialvatten (EUT L 272, 31.10.2018, s. 35).

([5]) Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana 297, 15.12.2021, s. 46.

(5) Begäran avser fiskeverksamhet som redan godkänts av Italien och omfattar fartyg som haft registrerade fångster under mer än fem år inom det berörda fisket och som bedriver fiske enligt den italienska förvaltningsplan som den 14 oktober 2021 antogs i enlighet med artikel 19.2 i förordning (EG) nr 1967/2006 (*förvaltningsplanen*).

(6) Begäran omfattar 117 fartyg med en största längd på mindre än 14 m och vars totala ansträngning uppgår till 5 886,9 kW, och förvaltningsplanen säkerställer att fiskeansträngningen inte kommer att öka i framtiden, vilket krävs i artikel 13.9 i förordning (EG) nr 1967/2006.

(7) Dessa fartyg finns upptagna i en förteckning som överlämnats till kommissionen i enlighet med artikel 13.9 i förordning (EG) nr 1967/2006.

(8) Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) bedömde under sin plenarsession den 22–26 mars 2021 Italiens begäran om förlängning av undantaget och det tillhörande utkastet till förvaltningsplan ([6]).

(9) STECF:s övergripande bedömning är positiv och utkastet till förvaltningsplan innehåller de viktigaste delarna till stöd för begäran. Informationen om biologi och ekologi, flotta och ansträngning presenteras väl. Italien uppmanades att undersöka några element som krävde ytterligare klargöranden av var fiskeinsatserna görs, vilken nivå som föranleder skyddsåtgärder och tidsplanen för förvaltningsåtgärder. De italienska myndigheterna samtyckte till att lämna de ytterligare uppgifter som krävdes. Det undantag som begärts av Italien uppfyller villkoren i artikel 13.5 och 13.9 i förordning (EG) nr 1967/2006.

(10) Italiens begäran om en förlängning av undantaget gäller endast ett begränsat antal fartyg och det finns särskilda geografiska begränsningar, eftersom både kontinentalsockelns begränsade utbredning och målarternas rumsliga spridning begränsar fiskeområdena.

(11) Fiske kan inte ske med andra redskap eftersom endast fartygsvad/not har de tekniska egenskaper som krävs för att bedriva denna typ av fiske.

(12) Såsom nämns i skäl 9 begärde STECF ytterligare data om fiskeinsatsernas geografiska fördelning i förhållande till sjögräshabitatens utbredningsområden. Italien lämnade dessa ytterligare data som bekräftar var fisket bedrivs och att det inte rör sig om någon överlappning med ängar beväxta med *Posidonia*. Vad gäller påverkan på havsbotten har de observationer som utförts ombord under fiskeåret visat att fartygsvad/not används på ett effektivt sätt endast på ”ren” havsbotten bestående av sand eller lera. Med beaktande av ovanstående blir slutsatsen att fisket med fartygsvad/not inte har någon betydande inverkan på skyddade livsmiljöer och är mycket selektivt eftersom vad-/notredskapen enbart dras genom vattnet och inte rör vid havsbottnen, då material från havsbottnen skulle skada målarten och göra det praktiskt taget omöjligt att sortera ut den, på grund av dess mycket ringa storlek.

(13) Den berörda fiskeverksamheten uppfyller kraven i artikel 4 i förordning (EG) nr 1967/2006 eftersom förvaltningsplanen uttryckligen förbjuder fiske ovanför skyddade livsmiljöer.

(14) Den berörda fiskeverksamheten påverkar inte fiske med andra redskap än trål, vad/not eller liknande släpredskap.

(15) Fisket har inte heller någon betydande inverkan på den marina miljön, eftersom fartygsvad/not är mycket selektiva redskap och inte kommer i kontakt med havsbotten.

([6]) Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen – 66th Plenary Report (PLEN-21-01). EUR 28359 EN, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2021, tillgänglig här: https://stecf.jrc.ec.europa.eu/reports/plenary/-/asset_publisher/oS6k/document/id/2851300.

(16) Kraven i artikel 8.1 h i förordning (EG) nr 1967/2006, ersatt av artikel 8.1 i och del B punkt 1 i bilaga IX till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 ([7]), är inte tillämpliga eftersom de avser trålare.

(17) Italien har godkänt ett undantag från den minsta maskstorlek som fastställs i artikel 9 i förordning (EG) nr 1967/2006, på grundval av att kraven i artikel 9.7 i den förordningen är uppfyllda eftersom det berörda fisket är mycket selektivt, har försumbar inverkan på den marina miljön och inte berörs av bestämmelserna i artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1967/2006.

(18) Även om artikel 9 i förordning (EG) nr 1967/2006 utgick genom förordning (EU) 2019/1241 tillåts genom del B punkt 4 i bilaga IX till den förordningen att undantag från minsta maskstorlek fortsätter att gälla på grundval av vissa villkor som avses i artikel 15.5 i den förordningen. Sådana undantag borde ha varit i kraft den 14 augusti 2019, leder inte till någon försämring av selektivitetsstandarderna, särskilt inte till någon ökning av fångsterna av ungfisk, och syftar till att uppnå de mål som anges i artiklarna 3 och 4 i den förordningen. Den begärda förlängningen uppfyller de villkor som avses.

(19) Den berörda fiskeverksamheten bedrivs mycket nära kusten i grunt vatten inom bandet på tre sjömil och påverkar därför inte andra fartygs verksamhet.

(20) Användningen av fartygsvad/not regleras i förvaltningsplanen för att säkerställa att fångsterna av de arter som anges i bilaga IX till förordning (EU) 2019/1241 är minimala. Enligt punkt 6 i den italienska förvaltningsplanen är dessutom fisket efter *Aphia minuta* begränsat till fiskeperioden 1 november–31 mars varje år och till högst 60 dagar per fartyg under varje fiskeperiod.

(21) Fartygsvad/not är mycket selektiva redskap och används inte för riktat fiske efter bläckfiskar.

(22) Förvaltningsplanen omfattar åtgärder för övervakning av fisket, i enlighet med artikel 13.9 tredje stycket i förordning (EG) nr 1967/2006.

(23) Den berörda fiskeverksamheten uppfyller kraven i artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 ([8]).

(24) Den begärda förlängningen av undantaget bör därför beviljas för tre år.

(25) Italien bör rapportera till kommissionen i rätt tid och i enlighet med den övervakningsplan som ingår i den italienska förvaltningsplanen.

(26) Undantaget bör vara tidsbegränsat för att möjliggöra snabba korrigerande förvaltningsåtgärder om rapporten till kommissionen visar på en ogynnsam bevarandestatus för det fiskade beståndet och för att ge utrymme för att stärka det vetenskapliga underlaget för en förbättrad förvaltningsplan.

(27) Då det undantag som beviljats genom genomförandeförordning (EU) 2018/1634 löpte ut den 31 mars 2021 och fiskeperioden inleds den 1 november varje år bör den här förordningen tillämpas från och med den 1 november 2021 för att säkerställa rättslig kontinuitet.

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 av den 20 juni 2019 om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 och (EU) 2019/1022, samt om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005 (EUT L 198, 25.7.2019, s. 105).

([8]) Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009. s. 1).

(28) För att rättsläget ska vara klart bör denna förordning träda i kraft så snart som möjligt.

(29) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för fiske och vattenbruk.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undantag

Artikel 13.1 i förordning (EG) nr 1967/2006 ska inte tillämpas på fartygsvad/not vid fiske efter klarbult (*Aphia minuta*) i Italiens territorialvatten vid Liguriens och Toscanas kuster förutsatt att fartygen

a) är registrerade i Genuas respektive Livornos sjöfartsdirektorat (”Direzione Marittima”),

b) har haft registrerade fångster i det berörda fisket under mer än fem år och verksamheten inte innebär någon ytterligare ökning av fiskeansträngningen, och

c) innehar fisketillstånd och bedriver fiske enligt den förvaltningsplan som Italien antagit i enlighet med artikel 19 i förordning (EG) nr 1967/2006.

Artikel 2

Övervakningsplan och rapportering

Italien ska senast den 1 november 2022 till kommissionen överlämna en rapport som upprättats i enlighet med den övervakningsplan som fastställs i den förvaltningsplan som avses i artikel 1 c.

Artikel 3

Ikraftträdande och tillämpningsperiod

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 november 2021 till och med den 31 mars 2024.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 augusti 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande